

mal! oh Jummal! Kui hea meel olleks minnul, kui mo meesterahwas seäl seina külges pooks, nenda kui temma wammus!"

Üks Saßama mees olli kuulnud, et kolera többi rašket-jalga naeste külge ei hafka, panni ennast naesterahwa ridese ja pakso podja föhho ette.

Kui temma siiski kolera-többese haigels jäi, ütles temma: „Küll on üks teine sedda wälja räkinud, et minna naesterahwas ei olle!"

Üks Polama judi kaupmees, olli hiljo aja eest naese wötnud ja piddi agga teise liüna lada peäle minnema ja ei tahtnud omma noort naest kojo jäätta, sest et tühjad mötlemised temma süddant waewasid.

Se wagga naene agga trööstis tedda ja ütles: „Owas! mo armos mees, mis sa minno eest kordad? Tahhab Jummal meile lapsi anda, siis ei tarwita Temma umbest sind senna jure. Sa woid issa rahholisse südamega kod-dunt ärramiäna.

C. W. Freundlich.
